

PODORAĆ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pod- oraz orać); a jasne.

[*inf* podorać. ◊ *plusq 3 sg m* był podorał.] ◊ *con 3 sg m* by podorał (1). ◊ *impers con* by podoraño (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Płytko zaorać (2) :

podorać co [= ziemię] (2): Gdiby tesz Ian skiba czwartego Roku vgor potoral tedy Ian skiba powynyen na thę rolą szacz *ZapKościar 1584/48v*; Dworká ogrodow ma doyrzeć/ áby ie w Iešieni y ná wiołnę gnoiem špráviono/ podorano *GostGosp 122*; [kthore [*miejsce*] yuż pan marczin Gonyembiczłki ku pothrzebie szwe na thy kopanynye bil pod oral *ZapWpolKości 1547 9/41*].

[*podorać co [= roślinę*]: w Pázdzierniku záfię ij [*słoneczny groch*] podorać *Cresc 1571 175*.]

[*Zwrot: »roli (G) podorać«:* yż yuż thy roly pan marczin Gonyembiczłki byl ku pothrzebye y pozithku szwemu podoral. *ZapWpolKości 1547 9/41*.]

Formacje współrdzenne cf ORAĆ.

Cf PODORANY

KWysz